

EL LLENGUATGE

8/11/1976

Tot consisteix a saber-ho

Sovint rebem targetes en què els qui ens les envien ens diuen que es complauen «en» participar-nos el seu nou domicili o «en» convidar-nos a tal o tal acte. Aquest calc sintàctic del castellà podem dir que és una falta típica de les participacions, que es perpetua a través de models que es van repetint i copiant els uns dels altres.

El cas, doncs, és que verbs com ara complaure's, consistir, tardar, pensar i alguns més, regeixen complements d'objecte introduïts, efectivament, per la preposició en, quan aquest complement és representat per un grup nominal. Ex.: Es complauen en aquella idea. No tot consisteix en els diners. Tardem molt en l'execució. Pensem en les conseqüències. Però si aquest complement, en lloc d'un grup nominal —és a dir, constituït per un substantiu com a element bàsic— és un verb en infinitiu, no ha d'ésser introduït per la preposició en sinó per la preposició a. Ex.: Es complauen a convidar-vos. No tot consisteix a fer diners. Tardem a executar els seus projectes. Pensem a evitar les conseqüències. És possible que els qui estan avessats a escriure «Es complauen en convidar-vos», «No tot consisteix en fer diners», etc., per influència del castellà, o del català incorrecte, trobin estranya aquesta solució sintàctica que indiquem, i no se'n acabin de convencer. Tot consisteix a saber-ho. Tot consisteix a habituar-s'hi. Tot consisteix a persuadir-se'n. Els impressors —alguns impressors—, especialment, faran ben fet d'eliminar o d'esmenar els models de participació que tenen als seus mostraris, per tal que aquesta incorrecció no es repeteixi indefinidament en els seus productes tipogràfics.

ALBERT JANE